

C/2023/343

30.10.2023

Skarga wniesiona w dniu 7 sierpnia 2023 r. – Rivellini/Parlament

(Sprawa T-465/23)

(C/2023/343)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Crescenzo Rivellini (Neapol, Włochy) (przedstawiciel: G. Oliviero, adwokat)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania

Skarżący wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie całkowitej nieważności decyzji Prezydium doręczonej w dniu 26 maja 2023 r., ze względu na jej bezzasadność co się tyczy zarzutów sformułowanych wobec skarżącego
- w związku z powyższym stwierdzenie nieważności wszelkich aktów poprzedzających zaskarżony akt i wywołujących skutki prawne wobec skarżącego;
- tytułem żądania ewentualnego – stwierdzenie przedawnienia wszelkich zarzutów skierowanych przeciwko skarżącemu, dotyczących wszystkich zwrotów dokonanych przed dniem 19 grudnia 2012 r., przy czym pierwszą czynnością, którą należy uznać za przerywającą ewentualnie bieg przedawnienia, jest wyłącznie nota otrzymana przez skarżącego w dniu 19 grudnia 2017 r., w której OLAF poinformował go o wszczęciu wobec niego dochodzenia administracyjnego w sprawie OC/2017/0506/A1;
- tytułem dalszego żądania ewentualnego – stwierdzenie bezzasadności wszelkich obciążeń należnych z tytułu zwrotu kosztów dotyczących MP Congressi e Comunicazione s.r.l. za wszystkie usługi świadczone na rzecz skarżącego od dnia 16 czerwca 2010 r. do końca mandatu parlamentarnego, ponieważ przez cały ten okres spółka ta nie była zarządzana przez akredytowanego asystenta parlamentarnego (AAP) [poufne] ⁽¹⁾ i w związku z tym nie zachodził żaden konflikt interesów;
- tytułem ostatecznego żądania ewentualnego – i w przypadku oddalenia wszystkich poprzednich wniosków – uznanie za niezgodne z prawem potrącenia przez dyrekcję generalną ds. finansów całości części ekonomicznej przekraczającej 1 000,00 EUR emerytury przyznanej skarżącemu (1 615,22 EUR), zważywszy, że zgodnie z art. 545 włoskiego kodeksu postępowania cywilnego (przywołanym wielokrotnie w korespondencji przez dyrekcję generalną ds. finansów) z obecnej emerytury skarżącego (jak wskazano powyżej – 1 615,22 EUR miesięcznie) może być potrącone jedynie 123,04 EUR (czyli 1/5, 20 % z 615,22 EUR), podczas gdy pozostała kwota 1 492,18 EUR powinna zostać wypłacona skarżącemu w całości;
- obciążenie strony, która przegra sprawę, kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczy nielogicznego i bezzasadnego charakteru uzasadnienia w odniesieniu do zwrotu kosztów poniesionych przez akredytowanego asystenta parlamentarnego (AAP) [poufne] ⁽²⁾; brak dowodu na poparcie roszczeń wobec skarżącego i brak oceny dostarczonych przez niego wskazówek; dorozumiana bezprawna odmowa uwzględnienia zgodnych z prawem wniosków skarżącego o udostępnienie dokumentów; przedawnienie wszelkich roszczeń podnoszonych wobec AAP [poufne] ⁽³⁾,
 - Zarzut ten dotyczy zastrzeżeń podniesionych przeciwko skarżącemu przez OLAF, sekretarza generalnego i Prezydium w odniesieniu do odzyskiwania zwrotów dotyczących AAP [poufne] ⁽⁴⁾, jego działalności i miejsca zamieszkania.

⁽¹⁾ Utajnione dane poufne.

⁽²⁾ Utajnione dane poufne.

⁽³⁾ Utajnione dane poufne.

⁽⁴⁾ Utajnione dane poufne.

- Skarżący kwestionuje pojęcie miejsca zamieszkania AAP w miejscu, w którym znajduje się Parlament, ponieważ z pewnością nie może być ono utożsamiane z miejscem zamieszkania stałych urzędników tego organu wspólnotowego.
 - Następnie skarżący wskazuje, że wszelkie roszczenia podnoszone przeciwko niemu odnośnie do AAP nie zostały udowodnione, a w każdym razie skarżącemu odmówiono przekazania wyników dotyczących zarejestrowanych wejść AAP do Parlamentu; można również wywnioskować o braku możliwości przedstawienia dowodów wskazanych przez Prezydium (ust. 109) kilka lat później.
 - Ponadto skarżący podnosi zarzut przedawnienia żądania dotyczącego AAP, ponieważ zostało ono doręczone po upływie terminu odpowiadającego działalności wykonanej do dnia 31 grudnia 2009 r.
2. Zarzut drugi dotyczy nielogicznego i błędnego pod względem prawnym charakteru uzasadnienia w odniesieniu do zwrotów związanych z umowami o świadczenie usług zawartymi z MP Congressi e Comunicazione s.r.l.; legalności, prawidłowości i zgodności zachowania z postanowieniami wspólnotowymi; całkowitego lub częściowego przedawnienia podnoszonych roszczeń.
- Skarżący podnosi i wykazuje brak konfliktu interesów, ponieważ od dnia 16 czerwca 2010 r. do dnia 16 grudnia 2015 r. funkcja administratora MP Congressi e Comunicazione s.r.l. nie była pełniona przez [poufne] ⁽⁵⁾.
 - Skarżący kwestionuje drugi aspekt konfliktu interesów dotyczący jego statusu jako „stałego partnera” w stosunku do [poufne]: podważa istnienie takiego stosunku i powołuje się na przepisy określające taki potencjalny konflikt interesów.
 - Skarżący podnosi prawidłowość działania spółki usługowej na mocy art. 41 przepisów wykonawczych do Statutu posła do Parlamentu Europejskiego, ponieważ każdego roku było ono zatwierdzane; skarżący odsyła do art. 132 ust. 1 rozporządzenia ⁽⁶⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zatytułowanego „Przechowywanie danych”, i wreszcie podnosi pięcioletni okres przedawnienia każdego roszczenia sprzed dnia 19 grudnia 2012 r.
3. Zarzut trzeci dotyczy nielogicznego charakteru uzasadnienia i naruszenia zasady pewności prawa i ochrony uzasadnionych oczekiwań w odniesieniu do umów zawartych między skarżącym a MP s.r.l. – Przedawnienie zachowań zarzucanych skarżącemu.
- Jako punkt wyjścia skarżący przyjmuje datę komunikatu OLAF-u (dzień 19 grudnia 2017 r.) i powołuje się na art. 73a rozporządzenia WE 1605/2002, art. 85b rozporządzenia Komisji ⁽⁷⁾ WE nr 2342/2002 z dnia 23 grudnia 2002 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 1605/2002 ⁽⁸⁾ w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich, na art. 41 przepisów wykonawczych do Statutu posła oraz na wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej z dnia 12 marca 2014 r. w sprawie F-128/12, w celu wykazania, że pięcioletni termin przedawnienia rozpoczyna bieg od dnia wypłaty zakwestionowanych następnie kwot.
 - Skarżący podnosi niezgodność z prawem art. 85b rozporządzenia (WE) nr 2342/2002.
4. Zarzut czwarty dotyczy naruszenia ogólnej zasady rozkładu ciężaru dowodu – Bezprawne odwrócenie tego ciężaru.
- Skarżący podnosi rzekome odwrócenie zasady ciężaru dowodu, ponieważ instytucja oskarża go, nie opierając swojego oskarżenia na żadnym dowodzie, i twierdzi, że to na skarżącym ciąży obowiązek przedstawienia dowodów, czym narusza również zasadę „bliskości dowodu”.
5. Zarzut piąty, podniesiony tytułem ewentualnym w stosunku do pozostałych powyższych zarzutów, dotyczy niezgodności z prawem potrącenia dokonanego z emerytury skarżącego, stanowiącego oczywiście naruszenie art. 545 ust. 7 włoskiego kodeksu postępowania cywilnego, pomimo wyraźnego przypomnienia tego przepisu przez dyrekcję generalną ds. finansów.
- Skarżący podnosi niezgodność z prawem potrącenia dokonanego przez dyrekcję generalną ds. finansów z przyznanej mu emerytury, w świetle przepisów art. 545 ust. 7 włoskiego kodeksu postępowania cywilnego, który to przepis został wielokrotnie przypomniany przez tę dyrekcję, lecz został błędnie zastosowany ze szkodą ekonomiczną dla skarżącego.

⁽⁵⁾ Utajnione dane poufne.

⁽⁶⁾ Dz.U. 2018, L 193, s. 1.

⁽⁷⁾ Dz.U. 2002, L 357, s. 1.

⁽⁸⁾ Dz.U. 2022, L 248, s. 1.